

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848321920/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Væde, og Fosserne løber som Sølvstriber mellem Granerne. Et Øjeblik efter er alt tørt. Man tror, man er i Syden, Luften er mættet af Larm og Travlhed, Byen støjer op i hektisk Glæde, det flager paa Havnen, Dampere kommer og Dampere gaar, Melsække støver og Tønder ruller, mens *Tyskebryggens* Gavlrække gløder i varme Farver. Men lægger man Hovedet rigtig langt tilbage, kan man 300 Meter over Skorstenspiberne se *Fløjjeldet* med Toybanen og Restauranten øverst oppe. Det kaster sin svale Skygge over den øvre By i grønt Clairobscur.

Har man kun én Gang set Bergen sætte et saadant Smil op, er man dødeligt forelsket i Byen og forstaar, at den er uden Lige i Norden.

Det bedste af det hele er dog, at Forelskelsen holder. For dette Smil er kun et blandt tusind Træk i Bergens Ansigt. Det er saa fuldt af Linjer og fuldt af Liv, at man aldrig bliver færdig med det. Kun alt for faa véd, at der ved Nordhavets Bred findes en stor gammel By af en saa udtømmelig Charme. Og endnu færre synes for øvrigt at have opdaget, at der fra København hver Fredag gaar en dansk Damper til alle de vigtigste norske Havne fra Arendal til Trondheim.

Norges uendelige Skærgaardskyst er en Verden for sig. Dagevis sejler man mellem Holme og Skær og mørke Fjelde. Fra Lindesnæs til Nordkap er lige saa langt som fra Skagen til Rom. Her var i den tidlige Middelalder det yderste Thule. Men uden Interesse for Handelen var disse fjerne Egne dog ikke. Her var Varer at hente og her kunde Varer sælges. Men hvem turde sejle helt op til Finmarkens øde Strøg? Handelen er dog et næsten ukueligt Væsen, som man først i den allersidste Tid synes at have fundet Midler til at faa Bugt med. Dengang formaaede man det ikke. De sydligere Landes Købere og Finmarkens Sælgere fandt hverandre midtvejs. Stedet, hvor de mødtes, fik Navnet Bergen.

Hvornaar den første Ladning Tørflsk blev udvekslet mod den første Ladning Korn og Krydderier ved Bergens Vaag, det vides ikke. Det ligger saa langt tilbage i Tiden, at det unddrager sig